

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků OIS

Praciový, liberální chem.inž. občasník

Slovo úvodem

Tak dnes dostáváte do rukou již druhé číslo OISOVIN, ale nemá-li být poslední a zajít na úbytě jako mnoho ambiciózních tiskovin nebo bank v tomto státě, musíte také sami přiložit ruku k dílu. Kdo má ty články stále vymýšlet? Mělo by se stát běžným pravidlem, že ten kdo za kvartál neuveřejnil aspoň odstavček v OISOVINÁCH je společensky zcela znemožněn a sotva může pomýšlet na prémie. Vždyť se tak současně báječně zrelaxujete. Bolí vás hlava ze samých koeficientů, iterací či rámečků. Udělejte krok stranou, jak říká klasik a podívejte se na věc z té odvrácené strany. Napište něco a uděláte radost sobě i druhým. A trpíte-li patologickou sebekritičností? Vždyť to může být i anonymní!

Tuším, že vás zrovna něco napadlo. A jak mi to poslat? No přece třeba v obálce nebo elektronickou poštou. Ale nejlépe na W:\OISOVIN\

Motto

„Spravedlivý skutek uzavírá knihu zla; pomsta začíná psát novou“!

„Skutečně silný je ten, kdo ví, že něco může udělat, ale neudělá to.“

Šéfův podstromečník

Kde jsou ty doby, kdy jsme se už řadu měsíců nemohli dočkat až budeme pod rozzářeným vánočním stromkem přehrabovat dárky a hledat mezi nimi tu svoji vytouženou hračku! Teď spíš jen žaseme, že už je zase nejvyšší čas jít koupit stromeček, kapra a řadu dalších náležitostí podle osobních preferencí. Ano, je to bláznec. Ale ten by měl se soumrakem štědrého večera skončit. Alespoň jednou za rok je třeba, aby se člověk zastavil a vánoce v kruhu rodiny jsou tou nejlepší

příležitostí.

Zamyslete se, proč se vnímání vánoce během života tak pronikavě mění. Není vůbec důležité jak velká je porce kapra nebo počet krabic pod stromkem. Spíše

se soustředte na duševní pohodu vašich blízkých. Rozumíte jejich problémům a přáním? Není něco, co byste chtěli říct svým rodičům, dokud je k tomu ještě příležitost? Ta krabice s dárkem to totiž za vás neudělá! Ale dost moralizování. Ať se vám ty letošní vánoce vyvedou a pokud se vám při pohledu na rozzářený vánoční stromeček podaří aspoň na vteřinu vrátit do svého dětství, tak už se povedly.

**Dementní rubrika**

Není pravda, že zkratka SPOLANA znamená spolek analfabetů, anarchistů či análních turistů. Naopak je to zkratka pro partu vesměs šikovných a pracovitých lidí, kteří by byli již dávno na výsluní tržní ekonomiky, nebýt starých ekologických a finančních zátěží.

Fotbalisté vám dosvědčí, že šlapák není druhem od šlapky.

Reklama je hormonem ekonomiky . . . možná proto máme tolik reklamních deviantů!

Jak číst mezi řádky!

Před časem se objevil v ComputerWorldu jeden zajímavý článek o tom jak se orientovat v technických zprávách a sděleních. Uvádíme z něho výťah.

Jazyk mnohých zpráv je totiž velice specifický a je velmi vhodné vědět, co danou formulací „chtěl básník říci“. Tak např:

Je již dlouho známo, že ...

Nenamáhal jsem se najít původní materiály ...

... velkého teoretického i praktického významu.

... pro mne velice zajímavé.

Bohužel, není možno jednoznačně zodpovědět tyto nejasnosti ...

Test nevyšel, ale řekl jsem si, že o tom aspoň něco napíšu ...

Nadprůměrné výsledky / skvělé výsledky/ naprosto vynikající výsledky.

Důvod chování neznám, ale výrobce to v popisu uvedl.

Tři typy datových souborů byly vybrány pro podrobnou analýzu ...

Výsledek testů ostatních typů nedával žádný smysl ...

Získané výsledky jsou v tabulce ...

Nejlepší výsledky jsou v tabulce ...

... tak dobrý, jak jsme jen mohli očekávat

... nulový

Shoda s předpokládanou křivkou je vynikající / velmi dobrá / uspokojující / dostatečná.

... dostatečná / slabá / neprokázaná / vymyšlená

... z neznámých důvodů poškozené.

... spadl nám na podlahu.

... zajištěné se zvláštní péčí.

... při testech nám nespádl na podlahu.

... řádově odpovídající

... špatné

... lze získat při podrobnějších testech.

... neměl jsem čas to zjistit.

Bohužel nebylo možno formulovat kvantitativní teorii.

A ani to nikdo nikdy neudělá.

Tyto výsledky budou oznámeny později ...

Někdy bych se k tomu zase mohl dostat ...

K nejhodnotnějším výsledkům se dopracoval Ing. Kratina.

Kratina byl jedním z mých studentů.

Všeobecně se věří, že ...

Pár dalších si taky myslí, že ...

Lze namítnout, že ...

Mám tak bezvadnou odpověď na takovouto námitku, že ji vznesu rovnou

Je jasné, že bude třeba mnoho další práce na dosažení celkového pochopení.

Vůbec tomu nerozumím.

Doufáme, že náš příspěvek bude stimulovat další práci v této oblasti.

Příspěvek není moc dobrý, ale stejně je to s ostatními v tomto zatraceném oboru.

Děkuji Pavlu Plachému za pomoc při testech a Petru Němcovi za neocenitelné diskuse.

Plachý ty testy udělal a Němec mi vysvětlil, co to znamená.

Spolanská modlitba

Chemapole náš vezdejší, posvět' se Tvé nové akvizice, dejš ať letos máme na splátky, ať něco zbyde i na mzdy.

Bud' vůle Tvá ve Spolaně i v okolí.

Neuveď nás do druhotné platební neschopnosti, ale zbav nás úvěrů, jakož i my platíme svým věřitelům.

Dejš nám kontrakty všeliké a odpusť nám naše chyby.

Neboť Tvé jest království průmyslové na věky věkův.

Z našich reklam a inzerátů

„Jana objevila spolanské LAO. Byla jí tak nadšena, že by si ho namazala nejraději na obě strany chleba“

„Už víte, co dáte manželovi pod stromeček? Zkuste Despon, Kuprikol nebo chlorové vápno. Spolana a Vy, aby Váš muž dostal chuť!“

„Pavla aplikovala čtrnáct dní chlorované LAO na levou polovinu hlavy. Zbavila se tak nejen lupů a vlasů, ale změkla jí také levá polovina mozku, takže jí lupy na pravé půli hlavy přestaly vadit.“

„Ing.Lhotská se v noci často budila a zadeček měla vlhký a celý opruzený. Od té doby, co nosí kalhotky vyrobené ze spolanské stříže, spí klidně celou noc a zadeček má jak nemluvíňátko.“

Z historie chem. inženýrství

Při uklízení archivu v odboru inženýrských služeb byly nedávno nalezeny velmi zajímavé letité dokumenty, osvětlující některé aspekty počátků chemického inženýrství a svědčící o aktivní roli Neratovic. V jednom zaprášeném a myšmi ohryzaném svazku byly nalezeny záznamy a osobní poznámky **Jana Kostky Komárka**. Tento neratovický rodák byl bratrancem známějšího badatele Járy Cimrmana a se svým příbuzným měl také podobné zájmy. Teprve nyní vyšlo najevo, jak Komárek zásadním způsobem ovlivnil počátky a rozvoj chemického inženýrství. Jako první objevil neidealitu v rovnováze kapalina pára a poukázal na ni v případě směsi voda-ethanol. Stalo se to v Horních Uhrách, když navštívil palírnu lavorovice svého přítele Janka Kollára. Památná je jeho věta: „Hm, to není ideální, takhle to nedělej“. Také s přestupem hmoty měl mistr značné zkušenosti, protože je známo, že se během svého plodného života patnáctkrát stěhoval. Přitom zjistil, že hnací silou byl vždy rozdíl v platu (kromě toho třináctého, kdy to byla povodeň). Difúzi objevil náhodou, když k sobě omylem přibalil kyselou okurku s třenou bábovkou. Pronikání octa do bábovky ho natolik zaujalo, že se mu věnoval po dva týdny, kdy neopouštěl laboratoř až objevil slavný Fickův zákon. Když konečně dorazil do oblíbené hospůdky a přátelé se ho ptali, kde tak dlouho meškal, odpověděl skromně, „Ale, právě jsem přefickl jeden gordický uzel“. Dokonce i zarážky v míchání jsou jeho nápadem. Když jednou diskutoval s redaktorem Nebeským a Boženou Němcovou o české literatuře v kavárně Slávia, měla slavná spisovatelka opět nějaký světobol, což se projevovalo tím, že projížděla nápojový lístek shora dolů. Když po becherovce došla ke kontušovce a vaječnému koňaku, obořil se na ni mudrc slovy: „Musím tě zarazit v tom míchání, kolegyne, sic už tu Babičku nedopíšeš“. (V.H.)

Nevážně o původu názvů**Petrolej**

V druhé polovině minulého století plnila petrolejové lampy v kolínském Koramu bývalá výčepní, statná čtyřicátnice Petra Hejduková. Tehdy se ovšem ještě petroleji říkalo bitumén. Ráda s každým zákazníkem pohovořila, což mělo za následek, že se před její přepážkou tvořily fronty. Netrpěliví a situace znalí zákazníci se snažili postup urychlit pokřikováním „Petro lej a netlachej“, no a od té doby se bituménu říká *petrolej*.

Někteří kosmopolité ovšem tvrdí, že původ slova petrolej je třeba hledat v novozákoní Palestině. Jednou, když si svatý Petr musel odskočit v poušti a snažil se chovat ekologicky, narazil na ropný pramen. Ostatní apoštolové od té doby ropě, která se již tehdy používala ke svícení, neřekli jinak, než *Petrovo lejno*, z čehož zkrátka vzniklo dnešní petrolej.

Ve světě to haraší

Nedávno byl v USA potrestán za „sexuální harašení“ šestiletý chlapec, který při hře políbil na tvář svou stejně starou spolužačku. Navíc ho dívka údajně k polibku vyzvala na stvrzení jejich přátelství. Školní rada chlapce přeložila do jiné třídy a dále kázeňsky potrestala. To už bylo příliš i na těch pár Američanů, kteří v těchto ohledech ještě neztratili soudnost a tak se zdvihla vlna protestů. Delikt sexuálního harašení (*sexual harassment*) byl prosazen ženskými hnutími jako reakce na uvolněná šedesátá léta, kdy milostné aféry na pracovišti a ve společnosti patřily ke společenskému bontonu. Nemohu se ubránit podezření, že to byly právě ty ženy, které byly jaksi opomíjeny a na které se nedostávalo, které nejvýše zdvihly prapor feminismu. A tak to dnes došlo tak daleko, že se po ránu šéfové bojí usmát na svou sekretářku a pochválit ji její účes či oděv. Natož říct jí, že je dnes opravdu kočka nebo dokonce sexy, to znamená vleklý konflikt s odborovou organizací, který může skončit i u soudu. A takové hrdelní zločiny, jako plesknout ženu přes zadek, ty už se trestají vězením. Není divu, že za této situace se americký muž změnil ve velmi plachého a ostražitěho tvora. Americká žena mu musí dát velmi okatě najevo, že to s ním myslí opravdu vážně, než se od něj dočká náznak opětování svých signálů. Ani bych se mu nedivil, kdyby se skutečným sexem chtěl počkat až po svatbě. Takže americkým ženám se už téměř podařilo obrátit historickou a biologickou roli muže a ženy. Mají tedy američtí muži ještě naději?

Čekat, až se ženská hnutí umoudří by se jim nemuselo vyplatit, protože ženám by se mohla jejich nová role zalíbit. A tak jejich jedinou nadějí je nový charismatický vůdce. Ten znovu zažehne pochodeň. Poukazem na listinu lidských práv, kde je zakotveno právo na zdravý biologický rozvoj každého jedince. A příroda nás muže ve svém zámyslu přece vybavila celou škálou instinktů - jako lov, dvoření, či rituální tance a souboje. Co jiného je zakrývání ženských kolen, výstřihů, neopětování úsměvů a rádo by vtípných poznámek, ženami, než mrzačení těchto instinktů a potlačování zdravého rozvoje jedince. To si přece demokratická společnost nemůže dovolit! Jak dlouho ještě budou miliony amerických mužů takto právně kastrováni? Já myslím, že s touto argumentací se schopnému politikovi otvírá cesta až do Bílého domu.

Na závěr nezbyvá, než vzdát hluboký hold našim českým ženám, které díky svému zdravému jádru nepodlehly této zhoubné infekci. Ty si v podobných situacích dovedou bez problémů poradit. Mají pro to také širokou škálu prostředků od netečnosti, přes povzbuzující úsměvy a vrtění zadečkem až po mrazivé odmítnutí, které může být případně zdůrazněno pravou českou fackou. A funguje to bez problémů, nakonec vždycky dosáhnou svého. Ameriko, máš se co učit! (V.H.)

Spokojenost, vděčnost

Nedávno jsem četla v časopise *Advent* velice zajímavý článek pana Ludvíka Švihálka s názvem „V zajetí očekávání“. Začíná známou pohádkou O rybáři a zlaté rybce. Myslím, že stojí za to vyjmout z něj alespoň některé myšlenky:

"Chudému rybáři uvízla v síti zlatá rybka. Slíbila plnit rybářova přání, když ji pustí. Rybářova žena toho plně využívala. Začala přáním mít nové necky na praní. Dostala je. Spokojenost ji ale opustila. Chtěla nové šaty. Pak dům, kočár, palác...a stále další a další věci. Ale spokojenost s nimi nepřicházela. Naopak - jen nová přání. Nakonec přišla o všechno - žila dál v chatrči.

Zdá se mi, jakoby se ze země vytrácela spokojenost - a s ní samozřejmě i vděčnost. Konzumní společnost vytváří v lidech přesvědčení, že máme na všechno jakési právo. Dokonce ještě na mnohem víc, než se nám zatím dostává. Někdy mám dojem, že člověk, který na vše nenadává a všechno nekritizuje, je druhým nějak podezřelý....

Kdo není vděčný za to, co má teď, nebude spokojený nikdy. Nereálná očekávání nahodávají vnitřní pokoj našeho života. Šťastný je ten člověk (aniž o tom třeba ví), který se těší z věcí a aktivit, na které nepotřebuje vynakládat velké peníze....

Jak se asi cítí otec, když zjistí, že ho jeho syn vyhledává jen tenkrát, když po něm chce peníze? Má-li rád svého otce nejen pro to, že mu něco dává, ale proto, že je to jeho otec - to je ten správný synovský vztah. Jistě, jsou i marnotratní otcové (nejen synové), kteří na své děti zapoměli, a těžko pak takový otec může čekat od svých dětí projevy vděčnosti....

Nejedná se o toho, kdo si někdy pod údey nemoci, či ze zármutku nad ztrátou blízkého člověka povzdechne nad těžkostmi života...Jde však o to, aby naše povzdechy i slova chvály a vděčnosti byla nejen v rovnováze, ale aby ta vděčnost převažovala...."

A tak mne napadlo - neměli bychom být vděčnější za to, co máme, co prožíváme, za krásu kolem nás.... Vždyť je toho tolik, co získáváme zadarmo - život, zdraví, lásku rodičů, děti, máme možnost studovat, poznávat nové věci, pracovat, můžeme se těšit z krás přírody, z její malebnosti, z umění... Je jen na nás, co s tím podnikneme, jak se k tomu postavíme. Často si život "zpackáme", zdraví ničíme, vztah k rodičům a dětem pokazíme, schopnost poznávání ne využijeme, v honbě za "něčím" nevidíme krásu kolem sebe. A pak reptáme, jsme nespokojeni. A přitom život přináší mnoho drobností, radostí, za které nemusíme platit. Snad proto je obyčejně bereme za samozřejmost, nevážíme si jich, pohrdáme jimi. Právě ony by nám mohly přinést klid, spokojenost, radost. Není to vůbec samozřejmost, je to veliký dar pro každého z nás. Přemýšlejme o tom.

(H.P.)

A ještě jednu vzpomínku na dovolenou.

Les

Sedím na jemné trávě.

V korunách stromů šumí vánek,

ve větvích zpívají ptáci svoje písně chval a díky.

Slunce prosvětluje koruny a pozlazuje

les svými paprsky, všude kolem slyším jemný bzukot hmyzu.

Teď spadla šiška, druhá

a já cítím - ten les žije.

Vnímám tu náheru a začínám tiše zpívat.

Zpívám svou píseň díky a vděčnosti -

- za život,

za krásu kolem,

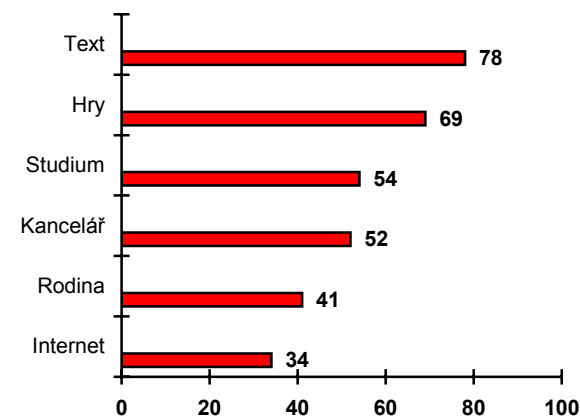
za klid a pokoj v srdci.

Píseň díky a chvály našemu Stvořiteli.

(H.P.)

K čemu používají počítač Američané?

V současné době vlastní 42% dospělých Američanů počítač. Na druhé straně 28% populace počítač vůbec nepoužívá a ani tak nehodlá činit v budoucnu. K čemu počítače



používají (v %)?

Polovina dotázaných Američanů míní, že osoby žijící v manželství, které po Internetu posílají zprávy se sexuálním zaměřením se dopouštějí cizoložství. Za nevěru to považuje 51% žen a 49% mužů.

Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce.

„O všechno se rozděl. Hraj fér. Nikoho nebij.

Vracej věci tam, kde jsi je našel.

Uklízej po sobě. Neber si nic, co ti nepatří.

Když někomu ublížíš, řekni promiň.

Před jídlem si umyj ruce. Splachuj.

Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.

Žij vyrovnaně - trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.

Každý den odpoledne si zdířmiň.

Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytň se někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě“. Robert Fulghum, stejnojmenná kniha

Jazyky, kterými se nejvíce hovoří

Jazyk	Počet milionů hovořících jazykem	z toho jako druhým, nematěřským
1. Čínština	1260	60
2. Angličtina	600	210
3. Hindí	300	120
4. Ruština	250	100
5. Španělština	240	40
6. Arabština	176	14
7. Bengálština	140	2
8. Portugalština	135	10
9. Němčina	133	40
10. Japonština	125	2
11. Indonézština	110	100
12. Urdu	88	50
13. Francouzština	80	20

Trocha zimního sexu pro zahřátí.

Nač váhat?

Já vím, co je láska,
Ty znáš, co je med,
zbývá nám otázka,
zda potom nebo hned.
Ty ukážeš mi cestu,
já poučím se rád,
sundám jenom vestu,
a můžeme si hrát.
Tvoje horké dlaně,
mi pak napoví,
co našeptám na ně,
se nikdo nedoví.
Srdce Tvé tak bije
a dva vrcholy,
teď je má dlaň skryje,
že to nebolí?
Lásko, proč ty hraješ,
s námi divnou hru,
konečně, už taješ,
ať neobjímám kru.
Chci se v Tobě vyznat,
ústa, nohy, bok,
to Ti musím přiznat,
že jsem z Tebe cvok.
Nedá se to popsat,
jak zachutnal mi med,
s Tebou budu mlsat,
vždycky a to hned.
(VH)

Veselé prožití vánočních svátků vám i rodinám a hodně štěstí, zdraví a pohody do nového roku 1997 přeje

redakční rada

P.S.: Nezapomeňte, že štěstí a dobrá nálada je stav mysli a záleží nejvíce na vás jestli se budete mračit nebo smát.